

Северно
сияние

ДНИ НА СЕВЕРНОТО КИНО
СОФИЯ АПРИЛ 2009

NORTHERN FILM DAYS
SOFIA APRIL 2009

Northern
Lights

„Северно сияние” се организира с подкрепата и съдействието на:

Northern Lights festival is organized with the support and contribution of:

norden

Nordisk Kulturfond

www.shiningfestival.org

Северно сияние или Дни на северното кино е продължение на фестивала на нордското кино от 2008. Тази година разширихме географския му периметър със заглавия от Естония и Литва. Макар те да не са официално в Нордския съюз заедно с Дания, Швеция, Норвегия, Финландия и Исландия, филмовата естетика и темите, които вълнуват режисьорите от прибалтийските страни, са сходни с киното на северните им съседи. В последните няколко години естонското кино изживя своя извоюван ренесанс, Литва също се пробужда след дълъг застои, а нордските режисьори все така творят своите горчиво-сладки опуси на ежедневието – остроумни комедии или екзистенциални драми, заради които безрезервно ги заобичахме. Предлагаме ви 12 заглавия от северната периферия на Европа, които разказват по малко за бити, по малко за обществото и повече за Човека.

Сдружение Седем

Northern Lights or Northern Film Days is a continuation of the Nordic Film Days festival in 2008. This year we expanded its geographical perimeter including titles from Estonia and Lithuania. Although they are not official members of the Nordic Union of Denmark, Sweden, Norway, Finland and Iceland, the film aesthetics and topics of the directors from the Baltic countries are very close to their Northern neighbors' cinema. In the last several years Estonian cinema fought for a renaissance and finally achieved it, Lithuania is also waking up after a long break, and Nordic directors keep creating their bitter-sweet opuses of everyday life: smart comedies and existential dramas, because of which we love them. We offer you 12 titles from the Northern periphery of Europe, which tell little about lifestyle and society, but more about the Human being.

Association Seven

Магнус е чувствително момче от семейство, в което никой не се интересува от него. Като дете Магнус страда от заболяване на белите дробове, което може да бъде фатално, но той прави странни неща, за да излъже смъртта. Десет години по-късно модерната медицина е излекувала заболяването му, но влечението му към смъртта остава. Между него и баща му се развива конфузна, понякога комична връзка, която стига до невероятен изход... „Магнус“ е първият независимо продуциран естонски филм, първият естонски филм, селектиран за фестивала в Кан и първият естонски филм, който не се разпространява в страната си, заради обвинения в посегателство върху личния живот.

Режисьорката Кадри Кусар дебютира в медиите още 13 годишна – пише, рисува карикатури и комикси в медиите. Публикувала е редица статии, свързани с киното, литературата и музиката, както и два романа-бестселъри в Естония: „Его“ (2001) и „Свободно издигане“ (2004).

Magnus Магнус Magnus

Estonia/United Kingdom
2007. 86 min, 35mm

Director and Scriptwriter: Kadri Kõusaar
Director of Photography: Pawel Sobczyk
Producer: Donal Fernandes
Cast: Kristjan Kasearu, Mart Laisk,
Merle Jääger, Kerli Toim

Magnus is a sensitive boy from a family where no-one really cares about him. As a child Magnus suffers from a potentially fatal lung disease and he plays bizarre games to cheat death. Ten years later modern medicine has cured the disease, but Magnus' death wish continues. An uneasy and sometimes humorous relationship develops between Magnus and his father, up to an unexpected conclusion... „Magnus“ is the first independently produced and financed Estonian film, first Estonian film ever selected to the official selection of Cannes and the first Estonian film which cannot be distributed in Estonia due to a court case which accuses the film of privacy infringement.

Director Kadri Kõusaar's media debut started at the age of 13 writing and drawing cartoons and comic strips for newspapers. She has since published numerous film, literature and music-related articles, as well as bestselling novels „Ego“ (2001) and „Free Rise“ (2004) in Estonia.

Колко можем да се сближим с някого? Възможно ли е да се води живот, напълно лишен от любов? Дали някой, разбрал колко крехко е споделяното щастие, би се доверил отново на друг? Какво въобще може да се каже за живота? Избрани моменти от ежедневието на шестима души, които живеят в огромен сив квартал от бетонни блокове, построени по времето на социализма.

Режисьорът Веико Юнпуу (роген през 1972) е бил обща работник, продавач на килими, пътешественик, колумнист в списание Areen, художник. През 2006 основава продуцентската компания Homeless Bob и режисира дебютния си филм „Празен“. След като печели признание за новаторство с „Есенна монка“ на фестивала във Венеция през 2007, в момента работи над следващия си проект – „Изкушението на Свети Тони“.

Sügisball Есенна монка Autumn Ball

Estonia, 2007
123 мин., 35mm

Director and Scriptwriter: Veiko Ounpuu

Director of Photography: Mart Taniel

Producer: Katrin Kissa

Cast: Rain Tolk, Taavi Eelmaa,
Tiina Tauraita, Juhan Ullsak

How close can we get to others? Is it possible to live a life completely devoid of love? Can someone, who has experienced what a fragile state of affairs shared happiness is, trust another again? What can be said about life anyway? Some chosen moments from the life of six people living in a huge sprawling conurbation of tower blocks built during the soviet era.

Director Veiko Ounpuu (1972) has been a worker, a carpet salesman, a backbaker, a regular writer for a column in the cultural magazine Areen, a painter. In 2006 he founded production company Homeless Bob and directed his first short film Empty. After his feature debut Autumn Ball was awarded for new cinema in Venice Film Festival 2007, he works now on his next feature project The Temptation of St. Tony.

Главният герой на филма е 14-годишният Юхани, преследван и потискан от трагична случка в детството. След като шест години са го подхвърляли между домове за сираци и временни приемни семейства, Юхани се оказва в младежки дом – „Островът“. Той се управлява от коравосърдечния администратор и надзирател Олави Харюла. Филмът кара зрителите да се запитат колко дълго трябва да плащаш за минали грешки и дела. Кога можеш да си простиш и да се освободиш? Можеш ли въобще? И също, отговорен ли си за действията на другите?

Режисьорът Dome Karukoski е наполовина швед и е роден в Кипър през 1976. Учи в университета за изкуство и дизайн в Хелзинки, пълнометражният му дебют е „Красавицата и козелето“, а „Домът на нощните пеперуги“ е вторият му филм. Освен това има няколко национални шампионата като треньор по американски футбол, откъдето е и запазената му марка да ходи на премиери и гала вечери „направо от тренировка“. Споделя в интервюта, че никога не пропуска тренировки.

Tummien perhosten koti Домът на нощните пеперуги The Home of Dark Butterflies

Finland, 2008

105 min., 35 mm

Director: Dome Karukoski

Script: Marko Leino

(original novel by Leena Lander)

Director of Photography: Pini Hellstedt
F.S.C.

Producer: Markus Selin

The principal character of the movie is 14 years old Juhani, haunted and oppressed by a traumatic childhood experience. After being bounced between foster homes and temporary families for six years, Juhani ends up in a Boys' Home, The Island. The place is run under the laws and regulations of the superintendent, Olavi Harjula, who is ruthless in his administration. The movie forces the spectators to ask themselves; how long do you have to keep paying for past mistakes and deeds? When can you forgive yourself and set free? Or can you at all?

Director Dome Karukoski was born in 1976, Cyprus and is half Swedish and Finnish. He was selected to the University of Art and Design of Helsinki and Beauty and the Beast was Karukoski's graduation film. The Home of Dark Butterflies is his second feature. Karukoski has several national championships as a coach and a player in American football. Because of that, has an odd trademark of arriving to premiere's and galas: "straight from practice". Has said in interviews, that he never misses practice.

Филм за състраданието, прошката и изкуплението. Томас, в есента на своя живот, води прост самотен живот в своя апартамент на приземния етаж. Компания му правят радиото, шахът и снимката на жена му. Той не излиза често, но когато все пак се осмели, светът навън му напомня за напреднала-та възраст, самотата и за времената, които иначе не би си припомнил. Той се чувства като в история без край и, за да се върне към себе си, Томас трябва да се изправи лице в лице с миналото. „Аз съм стар, а животът е дълъг.“

Миика Соини е учил филмова и театрална режисура, а също и актьорско майсторство. Досега е заснел четири късометражни филма, а „Томас“ е пълнометражният му дебют. Следващият му проект „Хелена“ – финландско-френска копродукция – е вече в развитие с вероятна премиера през 2011.

Thomas Томас Thomas

Finland, 2008
70 min., 35 mm,

Director and Scriptwriter: Miika Soini
(original short stories by Kjell Askildsens)
Director of Photography: Daniel Lindholm
Producer: Janne Wrigstedt
Cast: Lasse Pöysti, Pentti Siimes,
Eila Halonen

A movie about compassion, forgiveness, and atonement. Thomas, in the autumn of his life, lives a simple and isolated life in his below-street-level apartment, accompanied by a radio, a chess board, and a photo of his wife. He does not venture outside very often; and when he does, the outside world reminds him of his advanced age, his loneliness, and times he would not care to remember. His feels like a never-ending story; and to make himself whole, Thomas has to face his past. "I am old, and life is long."

Miika Soini (born in 1973) studied film and theatre directing as well as acting. Miika has made four short films by now and „Thomas“ is his first feature movie. His next project „Helena“ - a French-Finnish co-production - is already under development with possible release in spring 2011.

В първото десетилетие на 20-ти век младата работничка Мария печели фотоапарат от лотария. Първата ѝ мисъл е да я продаде, за да си купи храна, но после решава да я задържи – стъпка, която променя живота ѝ. Фотоапаратът дава възможност на Мария да види света с нови очи, но и да допусне очарователния фотограф Пиф Паф Пъф в живота си.

Ян Труел несъмнено е сред най-значимите режисьори на Скандинавия. Швед по произход, той е известен със съдържания си ритъм и това, че работи във филмите си като режисьор, сценарист, монтажист и оператор едновременно. Бивш учител, Труел снима първите си късометражни филми докато работи за Бо Видерберг като оператор. Най-известните му творби са „Емигранти“ (1971, 3 номинации за Оскар) и продължението „Новата земя“ (1972), които разказват за шведските емигранти, пристигнали в Америка през 1840.

Maria Larssons Eviga Ogonblick Everlasting Moments Запечатаните моменти на Мария Ларсон

Sweden, 2008 131 min., 35 mm

Director: Jan Troell

Script: Niklas Rådström, Jan Troell

Director of Photography: Mischa Gavrjusjov, Jan Troell

Producer: Tero Kaukomaa, Christer Nilson

Cast: Jesper Christensen, Mikael Persbrandt,
Ghita Nørby, Amanda Ooms

During the early years of the 1900s, Maria, a young working-class woman, wins a camera in a lottery. Her first impulse is to sell it in order to be able to buy food. But she decides to keep it – a decision which alters her whole life. The camera enables Maria to see the world through new eyes, but it also to meet a charming photographer “Piff Paff Puff” into her life.

Without question Jan Troell is one of the most important Scandinavian filmmakers. The Swedish director is famous for his understated rhythms and for writing, directing, editing, and shooting his own films. A former schoolteacher, Troell made short films, then worked as a cameraman for Bo Widerberg. His best-known works are The Emigrants (1971, Oscar nominations for Best Picture, Director, and Screenplay) and its sequel, The New Land (1972), which together presented the Swedish immigrants coming to America in the 1840s.

Ласе е щастливо женен с две деца. Когато жена му и по-малкият му син загиват в автомобилна катастрофа, той изживява загубата като лежи по цял ден вкъщи, докато другият му син, вече тийнейджър, се опитва да изправи баща си на крака. След опита за самоубийство на Ласе, бабата и дядото на момчето иска да се погрижат за него, но баща му отказва и го отвежда в лятната вила в Гьотеборгския архипелаг.

Йохан Брисингер учи в Арт колеж в Лос Анжелис и веднага след това започва да снима реклами и видеоклипове. Късометражният му филм *Passing Hearts* печели няколко престижни награди по света, а "Внезапно" е пълнометражният му дебют като сценарист и режисьор.

Underbara älskade Внезапно Suddenly

Sweden, 2006
100 min, 35 mm

Director and Scriptwriter: Johan Brisinger

Director of Photography: Henrik Stenberg

Producer: Mikael Flodell

Cast: Michael Nyqvist, Anastasios Soulis,
Moa Gammel, Sten Ljunggren

Lasse is happily married with two kids. When his wife and youngest son are killed in a car crash, Lasse mourns his loss by staying at home in bed while his teenage son, Jonas, tries to make his father get a grip. After Lasse attempts suicide, Jonas' grandparents try to get custody of the boy. But Lasse refuses, and takes Jonas to spend the summer at his house in the Gothenburg archipelago. *Suddenly* is a moving drama about loss and possible consolation, one of the best Swedish debuts for 2006

Johan Brisinger earned a Bachelor of Arts degree from USC in Los Angeles and began directing successful commercials and music videos soon after graduation. His short *Passing Hearts* (*En del av mitt hjärta*) won several prestigious awards at festivals over the world. *Suddenly* (2006) marks Johan Brisinger's debut as a feature film writer and director.

Оригинална датска комедия за хората в малко градче, които бавно, но сигурно губят взаимното си доверие. Дори се плашат от гол мъж, когото някой забелязал да се разхожда в една ранна утрин по улиците. Заради този случай местният аптекар открива гореща линия „Нямото ухо“, с която жителите на града спекулират. Филм за доверието, любовта и общността, „Като Вкъщи“ е още един лежерен поглед на Лоне Шерфиг към особняшките характери, точно като в предишните ѝ „Италиански за начинаещи“ и „Уилбър иска да се самоубие“.

Лоне Шерфиг е родена през 1959г. и е учила кино в университета в Копенхаген. Първият ѝ проби в „Пътуване за рожден ден“ от 1990 е селектиран в Берлин и показан в секцията на новите режисьори в Музея на модерното изкуство в Ню Йорк. Приносът ѝ към движението Догма е „Италиански за начинаещи“ (2000), който сред е най-касовите датски филми на всички времена, а едновременно с това е одобрен и от кримуката.

Hjemve Като Вкъщи Just Like Home

Denmark, 2007
100 min., DVD

Director: Lone Scherfig
Script: Lone Scherfig, Niels Haussgard
Director of Photography: Anthony Dod Mantle
Producer: Sisse Graum Jorgensen
Cast: Lars Kaalund, Bodil Jørgensen,
Ann Eleonora Jørgensen, Peter Gantzler

An original Danish comedy about people in a small town who slowly but surely no longer trust each other. They even get frightened by a naked man who has been seen one early morning walking through town. Due to this case the local pharmacist Jens-Petter initiates hotline "The Silent Ear" so the town inhabitants can speculate. A film about trust, love and community, "Just Like Home" is another leisurely look at a gaggle of quirky characters from Lone Scherfig, helmer of "Italian for Beginners" and "Wilbur Wants to Kill Himself."

Lone Scherfig was born in 1959 and studied film at the University of Copenhagen. Her first breakthrough, "The Birthday Trip" (1990), was selected in Berlin and for the New Directors section at the Museum of Modern Art in New York. Her contribution to Dogma movement, "Italian for Beginners" (2000), is one of Danish cinema's greatest boxoffice hits ever, and received overwhelming praise from the critics.

Саймън е полицай, който наскоро е загубил попечителство над сина си в бракоразводно дело. В отчаянието си и почти на ръба на лудостта, той прониква с взлом в чужда къща заедно с малкия Луи и му казва, че са дошли на почивка. Всъщност Саймън иска да прекара последната ваканция със сина си сам, но през тази седмица заедно, се завръщат кошмарите от собственото му детство – лошите спомени и призраците от миналото направо го погледват.

Андерс Моргентхалер е роден през 1972, завършва Националното филмово училище на Дания и през 2006 заедно със Сарита Кристенсен основава продуцентската компания Сорепнаген Bombay. Пълнометражният му дебют е анимационният „Принцеса“, показан в Четиринайсетдневката на режисьорите в Кан, 2006. „Ехо“ е вторият му филм, а третият също е готов – казва се „Ябълката и червеят“ и отново е анимация.

Echo
Exo
Ekko

Denmark, 2007
80 min., DVD

Director: Anders Morgenthaler
Script: Mette Heeno, Anders Morgenthaler
Director of Photography: Kasper Tuxen
Producer: Sarita Christensen
Cast: Kim Bodnia, Villads Milthers Fritsche, Stine Fischer Christensen, Peter Stormare

Simon is a police officer who recently lost custody of his six-year old son in a divorce. In desperation and teetering on the edge of madness, he breaks into a house along with little Louie, and then tells the boy they've come on vacation. Actually Simon wants to spend one last holiday alone with his son, but their week together brings back a nightmare from his own childhood, reviving bad memories, and soon the ghosts from his past threaten to drive Simon mad.

Anders Morgenthaler was born in 1972, graduated from the National Film School of Denmark and in 2006 together with Sarita Christensen, founded the production company Copenhagen Bombay. His animated feature film debut "Princess" (2006) was selected for Cannes' Directors Fortnight. "Echo" is his second feature film and the third is also ready - "The Apple & The Worm" (animated again).

На обикновения Ян не му е лесно. На този етап е най-невзрачният служител в офиса. Всеки ден пристига с някаква контузия – разкървавен нос или схваната врат – и неговите идиотски неправдоподобни извинения само карат колегите му да затвърждават убеждението си, че Ян е човек без никакъв усет за собствената си непривлекателна особа. Вкъщи е дори по-зле, защото бракът му с не толкова обикновената Бенте е пред разпад.

Истинското име на Паприка Стеен (1964) е Стине Хайлман. Завършва актьорско майсторство в Оденсе и има много роли на сцената, в телевизията и киното, а от Догма филмите участва в „Празненството“, „Идиотите“ и „Отворени сърца“. Режиjsьорският ѝ дебют “Aftermath” печели награди в Карлови Вари и Киев, а „С Ваше позволение“ е вторият ѝ пълнометражен филм.

Til døden os skiller С Ваше позволение With Your Permission

Denmark, 2007
90 min., DVD

Director: Paprika Steen

Script: Anders Thomas Jensen

Director of Photography: Sebastian Winterø

Producer: Leila Vestgaard, Thomas Heinesen

Cast: Lars Brygmann, Sidse Babett Knudsen,
Rasmus Bjerg, Nicolaj Kopernikus

Ordinary Jan has no easy life. He is by far the most unpopular employee at work. Arrives to work each day with some new injury – a bloody nose, a sprained neck – and his awkwardly implausible excuses only make his fellow employees even more suspicious of a man who has absolutely no sense of how generally disliked he is. At home it's even worse.

The real name of Paprika Steen (1964) is Stine Heilmann. She graduates from Odense Theatre's Drama Academy and has many roles as stage, television and film actress. Her Dogma parts are in “The Celebration”, “The Idiots” and “Open Hearts”. Steen's directorial debut “Aftermath”, was a winner at Karlovy Vary and Kiev and “With Your Permission” is her second feature

Самотен архитект зарязва скучната си работа в офиса и безстрастната си връзка, за да използва единствения шанс да промени живота си. Решава да си построи къща в гората и да живее сам, далеч от провалите в миналото. С усилен труд преодолява страха и липсата на вяра у самия себе си, за да осъществи най-сетне една забележителна мечта: стилна къща, построена в клоните на едно дърво със собствените му ръце и помощта на алпинистка екипировка.

Кристийонас Вилджиюнас е роден във Вилнюс през 1970. Преди да следва режисура, се е увличал по архитектурата и рисуването, а междувремево е свирил в известната в Литва през 90-те рок банда „Šiaurės kryptis“ (Северна посока). Започва кариера в киното с няколко късометражни филма, в които се фокусира върху вътрешните конфликти у човека и невъзможността му да се съгласува с външната реалност.

You Am I
Tu съм аз
You Am I

Lithuania, 2006
87 min., 35 mm

Director and Scriptwriter: Kristijonas Vildziūnas

Director of Photography: Vladas Naudzius

Producer: Ulfjana Kim

Cast: Andrius Bialobzeskis, Jurga Jutaitė,
Mykolas Vildziūnas, Renata Veberytė-Loman,

A lonely architect quits his joyless office job and loveless relationship and takes the only chance to change his life. He decides to build a house in a gloomy forest and live there alone, away from his bygone failures. Working hard and overcoming self-distrust and fear, he finally materializes his remarkable vision: a stylish tree-house, which he builds on three firs with his own hands, using alpinist equipment.

Kristijonas Vildžiūnas was born in Vilnius in 1970. Before starting his studies at the Lithuanian Music Academy Film Directing Department (1991-1997), he was fond of architecture and painting. He was also a leader of the popular Lithuanian rock band "Šiaurės kryptis" (North Direction). He started his filmmaking career with a few shorts. His main focus of attention has been human inability to adjust oneself to outside reality, as well as the conflict between the inner and outer worlds.

Аина иска да избяга от всичко, въпреки че лудницата не е най-спокойното място на света. След като се хвърля от прозореца не един магазин, Аина е прибрана за лечение. Принуждават я да ходи на групова терапия, уроци по езда и да води „пречистващи“ разговори с хората, които искат да ѝ помогнат. Най-вече със Стетсън, нарекъл се на собствената си шапка, за когото е въпрос на чест да върне една изгубена душа обратно към живота. В „къщата на лудците“, Аина започва да разбира, че в лудостта понякога има доста смисъл.

Ева Исаксен дебютира през 1985 с „Горящи цветя“, след като завършва филмова режисура. Едно от най-успешните ѝ заглавия е „Майката на Елинг“ като продължение на хитовия „Елинг“ на Петер Нес

De gales hus Къщата на лудците House of Fools

Norway, 2008 103 min, DVD

Director: Eva Isaksen

Script: Åse Vikene

Director of Photography: Harald Gunnar Paalgard

Producer: Hilde Berg, Bent Rognlien

Cast: Ingrid Bolsø Berdal, Thorbjørn Harr, Fridtjov Åheim, Rolf Kristian Larsen

Aina wants to escape from it all, although the madhouse is not a peaceful place to be. After throwing herself through a shop window, Aina is taken in for treatment. She is forced to join therapy groups, riding lessons and cleansing conversations with those who wish to help her. Especially with Stetson, named after his own hat, who considers it honourable to bring a broken soul back to life. In the house of fools, Aina learns that sheer madness usually makes a lot of sense!

Eva Isaksen (1956) made her debut in 1985 with the feature film “Burning Flowers”, after having studied theatre and film . Her most successful movie was “Mother’s Elling” which is the sequel of the famous “Elling” by Peter Ness.

След тежка катастрофа Геир остава инвалид. Изолира се, отгава се на страстта си по оръжията, на самолечение и безкрайна горчивина. Гаджето му Ингвилд не знае как да общува с него и затова кани в дома им група позитивисти от социалните служби, които да повдигнат духа му. Сцената е собственият им апартамент, а действието се разиграва в едни интензивни 24 часа, през които единствено Геир не иска да види нищо в положителна светлина.

Бьорг Бреиен е учил история на литературата в университета в Осло, а после следва три години филмова режисура в Копенхаген. Писал е сценарии за няколко образователни филма, най-известният от които е Que sera, sera. Изкуството на негативното мислене е пълнометражният му дебют

Kunsten å tenke negativt Изкуството на негативното мислене The Art of Negative Thinking

Lithuania, 2006 87 min., 35 mm

Director and Scriptwriter: Bård Breien

Director of Photography: Gaute Gunnari

Producer: Dag Alveberg

Cast: Marian Saastad Ottesen, Fridjov Såheim,
Kirsti Eline Torhaug, Per Schaaning

Geirr becomes severely handicapped in a traffic accident. Given his isolation, weapons fixation, self medication and limitless bitterness, his girlfriend Ingvild doesn't know how to handle him any longer. She therefore invites a municipal positivity group to their home. Consequently, the stage is set for 24 intense hours at Geirr and Ingvild's place. Geirr is the only one who refuses to see anything in a positive light.

Bård Breien studied history of literature at the University of Oslo, before his three year film education in Copenhagen. He has written several educational films and short films, among them Que sera, sera. The Art of Negative Thinking is his feature debut.

Специални благодарности на Янета Сантало,
Владо Трифонов и Елена Радевска.

Special thanks to Janetta Santalo, Vlado Trifonov
and Elena Radevska.

shiningfestival.org

